

Sygn. akt V KK 211/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Siuchniński

SSN Marek Pietruszyński

Protokolant Ewa Śliwa

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Jerzego Engelkinga

w sprawie T. G.

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 13 maja 2022 r.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w O.

z dnia 12 stycznia 2021 r., sygn. akt VII Ka [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w B.

z dnia 10 września 2020 r., sygn. akt II K [...],

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego
rozpoznania Sądowi Okręgowemu w O. w postępowaniu
odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B., po rozpoznaniu sprawy T. G., skazanego prawomocnie:

1. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w B. z dnia 22.08.2006 r. (wyrok uprawomocnił się w dniu 13.12.2006 r.), sygn. akt II K [...]:

1.1. na karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności obejmującą kary orzeczone następującymi wyrokami:

a. Sądu Rejonowego w N. z dnia 21.02.2000 r., sygn. akt II K 98/00, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnione w październiku 1998 r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat, na poczet której zaliczono okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 02.02.2000 r. do dnia 21.02.2000, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w N. z dnia 30.12.2002 r.,

b. Sądu Rejonowego w B. z dnia 10.08.2000 r., sygn. akt II K 29/00:

- za przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 04.08.1999 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności,

- za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. popełnione we wrześniu 1999 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności,

na karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w B. z dnia 29.09.2003 r.,

c. Sądu Rejonowego w B. z dnia 26.10.2000 r., sygn. akt II K 236/00:

- za przestępstwo z art. 271 §1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 28.01.1999 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności,

- za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. popełnione w dniu 03.07.1999 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. popełnione na przełomie kwietnia i maja 1999 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

na karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 4, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w B. z dnia 09.06.2004 r.,

d. Sądu Rejonowego w B. z dnia 09.02.2004 r., sygn. akt II K 485/02, za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 02.02.2000 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności,

na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania od dnia 02.02.2000 r. do dnia 21.02.2000 r., od dnia 23.01.2001 r. do dnia 25.01.2001 r. oraz okresy odbytych już kar z któregośkolwiek z połączonych wyroków;

Kara pozbawienia wolności została wykonana

1.2 na karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności obejmującą kary orzeczone następującymi wyrokami:

e. Sądu Rejonowego w B. z dnia 13.09.2001 r., sygn. akt II K 247/01, za przestępstwo z art. 291 § 2 k.k. popełnione w dniu 06.05.2000 r., na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 01.05.2001 r. do dnia 18.05.2001 r. oraz od dnia 27.05.2001 r. do dnia 26.06.2001 r.

f. Sądu Rejonowego w B. z dnia 07.02.2002 r. sygn. akt II K 549/01:

- za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. i art. 275 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 15.08.2000 r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

- za przestępstwo z art. 270 § 3 k.k. popełnione w dniu 31.08.2000 r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

g. Sądu Rejonowego w B. z dnia 14.04.2003 r., sygn. akt II K 748/01:

- za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. popełnione w okresie od grudnia 1999 r. do 31.05.2000 r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

- za przestępstwo z art. 278 § 3 k.k. popełnione w dniu 05.08.2001 r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

- za przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w nocy z 2/3.09.2001 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

h. Sądu Rejonowego w B. z dnia 09.02.2004 r., sygn. akt II K 485/02:

- za przestępstwo z art. 40 ust. 1 Ustawy z dnia 24.04.1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 31 § 2 k.k. popełnione w dniu 23.01.2001 r., na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

- za przestępstwo z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i art. 165 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. popełnione w okresie od 28.06.2000 r. do 08.01.2001 r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 01.05.2001 r. do dnia 18.05.2001 r., od dnia 27.05.2001 r. do dnia 26.06.2001 r. oraz odbytych już kar z któregośkolwiek z połączonych wyroków;

Kara pozbawienia wolności została wykonana

1.3 na karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności obejmującą kary orzeczone następującymi wyrokami:

i. Sądu Rejonowego w B. z dnia 14.04.2003 r., sygn. akt II K 748/01,

- za przestępstwo z art. 278 § 3 k.k. popełnione w dniu 30.09.2001 r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

- za przestępstwo z art. 278 § 1 i 5 k.k. popełnione w październiku 2001 r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

- za przestępstwo z art. 41 ust. 1, art. 40 ust. 1 i art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 24.04.1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 12 k.k. popełnione w dniach 30.09.2001 r. i 2.10.2001 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności;

j. Sądu Rejonowego w O. z dnia 25.04.2003 r., sygn. akt II K 41/03, za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione 22.09.2001 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności;

k. Sądu Rejonowego w W. z dnia 13.06.2003 r., sygn. akt II K 787/02, za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 26.02.2002 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności, na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania od dnia 26.02.2002 r. do dnia 27.02.2002 r.;

l. Sądu Rejonowego w B. z dnia 24.03.2006 r., sygn. akt II K 501/04, za przestępstwa:

- z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 11.03.2002 r., na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

- z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w okresie od 12.03.2002 r. do 01/02.09.2002 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniu 17.12.2002 r., na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

- z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniach 16/17.12.2002 r. i 17.12.2002 r., na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

- z art. 53 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. w zw. z art. 31 § 2 k.k. popełnione w dniu 17.12.2002 r., na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

- z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. w zw. z art. 31 § 2 k.k. popełnione w dniu 17.12.2002 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

na karę łączną 2 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem na poczet wymierzonej kary okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 17.12.2002 r.,

z odbywania której został warunkowo zwolniony postanowieniem Sądu Okręgowego w O. z dnia 15.12.2009 r., w sprawie sygn. akt IV Kow [...], którego to warunkowego zwolnienia nie odwołano a okres próby minął,

na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 26.02.2002 r. do dnia 27.02.2002 r., w dniu 17.12.2002 r. oraz okresy odbytych już kar z któregośkolwiek z połączonych wyroków;

Kara pozbawienia wolności została wykonana

2. Wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 27.06.2012 (wyrok uprawomocnił się w dniu 04.07.2012 r.), w sprawie sygn. akt II K 434/12, za czyn z art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 26.10.1982 r. o wychowaniu w trzeźwości (Dz. U. Nr 35 p. 230 ze zm.) popełniony w dniu 08.03.2012 r., na karę grzywny 80 stawek po 10 zł,

postanowieniem Sądu Rejonowego w B. z dnia 17.12.2013 r. karę grzywny zamieniono na karę pozbawienia wolności;

Dnia 10.03.2014 r. wykonano karę grzywny

3. Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 17.04.2014 r. (wyrok uprawomocnił się 25.04.2014 r.), w sprawie sygn. akt II K 1465/13, za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 17/18.11.2012 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, oddano oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, zobowiązano do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 1.500 zł w terminie 8 miesięcy od daty uprawomocnienia się wyroku, zaliczono na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności w razie zarządzenia jej wykonania okres zatrzymania w dniu 03.07.2013 r., orzeczono przepadek dowodów rzeczowych, postanowieniem z dnia 19.01.2017 r. Sąd Rejonowy w B. zarządził wykonanie warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności;

Karę pozbawienia wolności odbywać będzie od dnia 28.07.2022 do dnia 27.07.2023 r.

4. Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 24.10.2013 r. (wyrok uprawomocnił się 04.11.2014 r.), w sprawie sygn. akt II K 359/13, za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 06/07.12.2012 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, zaliczono na poczet orzeczonej kary okres zatrzymania w dniach 7.12.2012, 8.12.2012, oddano oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, zobowiązano do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 7.182 zł; postanowieniem z dnia 9.10.2015 r. Sąd Rejonowy w B. zarządził wykonanie warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności;

Kara pozbawienia wolności wykonana w całości

5. Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 09.02.2015 r. (wyrok uprawomocnił się 11.03.2015 r.), w sprawie sygn. akt II K 603/14, za przestępstwo z art. 83 § 1 k.k.s. popełnione w okresie od 05.02.2014 r. do 10.10.2014 r., na karę grzywny w wysokości 10 stawek dziennych po 60 zł;

Kara grzywny nie została wykonana.

6. Wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 25.06.2015 r. (wyrok uprawomocnił się 01.08.2015 r.), w sprawie sygn. akt II K 333/15:

- za przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. stanowiące ciąg przestępstw, popełnione w nocy 08/09.01.2015 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w nocy 10/11.12.2014 r., na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary połączono orzekając karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby, zobowiązano do naprawienia wyrządzonej szkody na rzecz pokrzywdzonych;

7. Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 08.10.2015 r. (wyrok uprawomocnił się 16.10.2015 r.), w sprawie sygn. akt II K 542/15, za przestępstwa popełnione w dniach 30/31.01.2015 r., 29/30.12.2014 r., 29/30.12.2014 r., 08/09.09.2014 r., 05.11.2014 r., 26/27.11.2014 r., 17.01.2015 r., 25/26.01.2015 r., 25/26.01.2015 r.,

27/28.02.2015 r., stanowiące ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k., z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz 2 lat ograniczenia wolności zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie, zaliczono okres zatrzymania od dnia 22.01.2015 r. do 23.01.2015 r., w dniu 02.01.2015, w dniu 20.03.2015 r., orzeczono naprawienie szkody na rzecz pokrzywdzonych;

Kara pozbawienia wolności została wykonana

Kara ograniczenia wolności nie została wykonana

8. Wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 20.08.2015 r. (wyrok uprawomocnił się 04.05.2016 r.), w sprawie sygn. akt II K 1002/14, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 4.05.2016 r., w sprawie sygn. akt IV Ka 64/16, za czyny:

- z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, stanowiące ciąg przestępstw, popełnione w dniach 12.09.2014 r. i 06.11.2014 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

- z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., stanowiące ciąg przestępstw, popełnione w dniach 20/21.09.2014 r. i 03.11.2014 r., karę 1 roku pozbawienia wolności,

które to kary połączono orzekając łącznie karę 1 roku pozbawienia wolności, zaliczono okres zatrzymania w dniu 12.09.2014 r. oraz od dnia 06.11.2014 r. do 07.11.2014 r., orzeczono obowiązek naprawienia szkody;

Kara pozbawienia wolności została wykonana

9. Wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 24.08.2015 r. (wyrok uprawomocnił się 17.05.2016 r.), w sprawie sygn. akt II K 542/15, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 17.05.2016 r., w sprawie sygn. akt VII Ka 1008/15, za czyny:

- które stanowią ciąg przestępstw z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniach

13.08.2014 r., 24/25.08.2014 r., 03.09.2014 r., 08.10.2014 r., 28/29.10.2014 r., 06.12.2014 r., 03.01.2015 r., 21.01.2015 r., 31.01.2015 r., 12/13.02.2015 r., 14.02.2015 r., 15.02.2015 r., 03.02.2015 r., 26.02.2015 r., 30.01.2015 r., 25/26.02.2015 r., na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

- które stanowią ciąg przestępstw z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 288 § 1 k.k., art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniach: 12/13.12.2014 r., 18/19.12.2014 r., w okresie 23-25.12.2014 r., 24.12.2014 r., 20/21.12.2014 r., 14/15.01.2015 r., 17.01.2015 r., 01.03.2015 r., 27.01.2015 r., 30.01.2015 r., 08.04.2015 r., na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

- z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 26.02.2015 r., na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary połączono orzekając karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, obowiązek naprawienia szkody, zaliczając na poczet kary pozbawienia wolności okresy zatrzymania w dniach: od 25.09.2014 r. do 26.09.2014 r., od 21.01.2015 r. do 22.01.2015 r., od 15.02.2015 r. do 16.02.2015 r., oraz tymczasowego aresztowania od dnia 20.05.2015 r. do 17.08.2015 r.;

Kara pozbawienia wolności została wykonana

10. Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 22.12.2015 r. (wyrok uprawomocnił się 08.07.2016 r.), w sprawie sygn. akt II K 236/15, za czyny popełnione w dniu 20.03.2015 r. i 20.02.2015 r. stanowiące ciąg przestępstw z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, zaliczono okres zatrzymania w dniach 20.02.2015-21.02.2015 r. oraz 20.03.2015-20.03.2015 r., orzeczono przepadek przez zniszczenie dowodu rzeczowego.

Karę pozbawienia wolności odbywać będzie od dnia 05.08.2020 r. - 01.11.2020 r.

11. Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w O. z dnia 18.09.2015 r. (wyrok uprawomocnił się w dniu 28.09.2016 r.), w sprawie sygn. akt II K 425/15, za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w nocy 23.03.2015 r., na karę 1 roku pozbawienia

wolności, orzeczono naprawienie wyrządzonej szkody na rzecz pokrzywdzonego oraz przepadek dowodów rzeczowych.

Karę pozbawienia wolności odbywać będzie w dniach 01.11.2020 r. - 01.11.2021 r.

12. Wyrokiem Sądu Rejonowego w N. z dnia 19.09.2016 r. (wyrok uprawomocnił się w dniu 29.12.2016 r.), w sprawie sygn. akt II K 917/15, za czyn:

1.z art. 244 k.k. popełniony w dniu 03.04.2015 r., na karę 1 miesiąca pozbawienia wolności,

2.z art. 178a § 1 k.k. popełniony w dniu 03.04.2015 r., na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary połączono orzekając karę łączną 3 miesięcy pozbawienia wolności, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, świadczenie pieniężne w kwocie 1.500 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, zaliczono okres zatrzymania w dniu 3.04.2015 r.;

Karę pozbawienia wolności odbywać będzie w dniach 30.04.2022 r. - 28.07.2022 r.

Zakaz nie został wykonany

13. Wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 26.10.2016 r. (wyrok uprawomocnił się w dniu 09.01.2017 r.), w sprawie sygn. akt II K 479/16, za czyny: popełnione w dniach 06.01.2015 r. i 11.04.2015 r. stanowiące ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę ograniczenia wolności w wymiarze 2 lat z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie, orzeczono obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych;

Karę pozbawienia wolności odbywać będzie w dniach 01.11.2021-30.04.2022 r.

Kara ograniczenia wolności nie została wykonana

14. Wyrokiem Sądu Rejonowego w N. z dnia 06.02.2017 r. (wyrok uprawomocnił się w dniu 16.03.2017 r.), w sprawie sygn. akt II K 1048/15, za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 03.04.2015 r., na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz

karę 1 roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, naprawienie wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 175 zł;

Karę pozbawienia wolności odbywać będzie w dniach 27.07.2023 - 24.12.2023 r.

Kara ograniczenia wolności nie została wykonana

15. Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 13.10.2016 r. (wyrok uprawomocnił się w dniu 05.04.2017 r.), w sprawie sygn. akt II K 242/15, za przestępstwa:

3.z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. i 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. popełniony w dniu 14.11.2014 r., na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności,

4.z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 12 k.k. popełniony w dniu 16.12.2014 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności,

które to kary połączono orzekając karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono obowiązek naprawienia szkody, przepadek dowodów rzeczowych;

Karę pozbawienia wolności odbywać będzie w dniach 24.12.2023 r. do 21.06.2025 r.

16. Wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 28.10.2016 r. (wyrok uprawomocnił się w dniu 30.11.2016 r.), w sprawie sygn. akt II K 656/15, za przestępstwa:

5.popełnione w dniach 02.04.2015 r. i 26.04.2015 r. w warunkach ciągu przestępstw z art. 279 § 1 k.k., na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności,

6.z art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 14.04.2015 r., na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

7.z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 06.10.2014 r., na karę 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności,

które to kary połączono orzekając karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, zaliczono okres zatrzymania w dniu 12.04.2015 r. od godz. 10.00 do godz. 12.15., orzeczono obowiązek naprawienia szkody;

Karę pozbawienia wolności odbywać będzie w dniach 21.06.2025 r. do 18.10.2026 r.

17. Wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 28.08.2017 r. (wyrok uprawomocnił się w dniu 05.09.2017 r.), w sprawie sygn. akt II K 306/15, za przestępstwa:

8.z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 25.01.2015 r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

9.z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 25.01.2015 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności,

10. z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 10.03.2015 r., na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary połączono orzekając karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono obowiązek naprawienia szkody, zaliczono okres zatrzymania od dnia 27.01.2015 r. godz. 12.10 do dnia 28.01.2015 r. godz. 15.30 oraz w dniu 10.03.2015 r.;

Karę pozbawienia wolności odbywać będzie w dniach 18.10.2026 r. do 13.01.2028r.

18. Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 16.03.2017 r. (wyrok uprawomocnił się w dniu 14.11.2017 r.), w sprawie sygn. akt II K 568/15, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 14.11.2017 r., w sprawie sygn. akt II Ka 561/17, za przestępstwa:

11. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 10.05.2015 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności,

12. z art. 244 k.k. popełnione w dniu 10.05.2015 r., na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary połączono orzekając karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 10.05.2015 r., orzeczono przepadek dowodu rzeczowego;

Karę pozbawienia wolności odbywać będzie w dniach 10.07.2029 r. do 09.07.2030 r.

19. Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 03.07.2017 r. (wyrok uprawomocnił się w dniu 05.12.2017 r.), w sprawie sygn. akt II K 193/16, za czyny:

13. z art. 279 § 1 k.k. i 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w nocy 4/5.03.2015 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności,

- z art. 279 § 1 k.k. popełniony w nocy 6/7.04.2015 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności,

które to kary połączono orzekając karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, zaliczono okres zatrzymania w dniu 7.05.2015 r. od godz. 12.55 do godz. 21.35, obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 1.120 zł na rzecz pokrzywdzonego M. R. oraz kwotę 3.755,98 na rzecz pokrzywdzonego H. [...] oraz kwotę 2.136,64 na T. [...];

Karę pozbawienia wolności odbywać będzie w dniach 09.07.2030 r. do 08.07.2031 r.

20. Wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 22.05.2017 r. (wyrok uprawomocnił się w dniu 12.12.2017 r.), w sprawie sygn. akt II K 418/15, za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w nocy 29/30.04.2015 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaliczono okres zatrzymania od dnia 07.05.2015 r. od godz. 21.35 do dnia 08.05.2015 r. do godz. 18.30;

Karę pozbawienia wolności odbywać będzie w dniach 13.01.2028 r. do 10.07.2029 r.

21. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 17.01.2018 r. (wyrok uprawomocnił się w dniu 10.02.2018 r.), w sprawie sygn. akt II K 229/16, za czyn z art. 279 § 1 k.k. i

art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w dniu 02.05.2015 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

Karę pozbawienia wolności odbywać będzie w dniach 08.07.2031 r. do 03.01.2033 r.

22. Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 02.02.2018 r. (wyrok uprawomocnił się w dniu 10.02.2018 r.), w sprawie sygn. akt II K 988/15, za czyny:

14. popełnione w dniach 16/17.03.2014 r., 18.09.2014 r., 20/21.09.2014 r., które stanowią ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 §1 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

15. popełniony w dniu 25.04.2014 r. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., na karę 1 roku pozbawienia wolności,

które to kary połączono orzekając karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaliczono okres zatrzymania w dniu 09.10.2014 r., orzeczono przepadek dowodów rzeczowych;

Karę pozbawienia wolności odbywać będzie w dniach 03.01.2033 r. do 01.07.2034 r.

23. Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 25.04.2017 r. (wyrok uprawomocnił się w dniu 27.02.2018 r.), w sprawie sygn. akt II K 989/13, następnie zmieniony wyrokiem SO w O. z dnia 27.02.2018 r., sygn. akt VII Ka 901/17, za czyn popełniony w okresie od dnia 17.03. 2010 r. do dnia 31.05. 2010 r. z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., na karę 1 roku pozbawienia wolności;

Karę pozbawienia wolności odbywać będzie w dniach 01.07.2034 r. do 01.07. 2035 r.;

wyrokiem łącznym z dnia 10 września 2020 r., sygn. akt II K 585/19:

1. na podstawie art. 86 § 1 k.k., 87 § 1 k.k., art. 91 § 2 k.k. i art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych

udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID - 19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID - 19 (Dz.U. z 2020 r., poz. 1086) w miejsce zbiegających się kar pozbawienia wolności opisanych w punkcie 3, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 części wstępnej wyroku orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w K. z dnia 17.04.2014 r., sygn. akt II K 1465/13, Sądu Rejonowego w B. z dnia 22.12.2015 r., sygn. akt II K 236/15, Sądu Rejonowego w O. z dnia 18.09.2015 r., sygn. akt II K 425/15, Sądu Rejonowego w N. z dnia 19.09.2016 r., sygn. akt II K 917/15, Sądu Rejonowego w O. z dnia 26.10.2016 r., sygn. akt II K 479/16, Sądu Rejonowego w N. z dnia 06.02.2017 r., sygn. akt II K 1048/15, Sądu Rejonowego w B. z dnia 13.10.2016 r., sygn. akt II K 242/15, Sądu Rejonowego w S. z dnia 28.10.2016 r., sygn. akt II K 656/15, Sądu Rejonowego w O. z dnia 28.08.2017 r., sygn. akt II K 306/15, Sądu Rejonowego w B. z dnia 16.03.2017 r., sygn. akt II K 568/15, Sądu Rejonowego w B. z dnia 03.07.2017 r., sygn. akt II K 193/16 , Sądu Rejonowego w O. z dnia 22.05.2017 r., sygn. akt II K 418/15 , Sądu Rejonowego w Z. z dnia 17.01.2018 r., sygn. akt II K 229/16, Sądu Rejonowego w K. z dnia 02.02.21018 r., sygn. akt II K 988/15 i Sądu Rejonowego w B. z dnia 25.04.2017 r., sygn. akt II K 989/13 oraz kar ograniczenia wolności opisanych w punkcie 7, 13 i 14 części wstępnej wyroku orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w K. z dnia 08.10.2015 r., sygn. akt II K 542/15, Sądu Rejonowego w O. z dnia 26.10.2016 r., sygn. akt II K 479/16 oraz Sądu Rejonowego w N. z dnia 06.02.2017 r., sygn. akt II K 1048/15, wymierzył skazanemu T. G. karę łączną 6 lat pozbawienia wolności;

2. ustalił, że pozostałe orzeczenia zawarte w połączonych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu;
3. na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie o wydanie wyroku łącznego w pozostałym zakresie umorzył;
4. na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 236/15 Sądu Rejonowego w B. od dnia 20.02.2015 r. do dnia 21.02.2015 r. i w dniu 20.03.2015 r., w sprawie II K 917/15 Sądu Rejonowego w N. w dniu 03.04.2015 r.,

w sprawie II K 1465/13 Sądu Rejonowego w K. w dniu 03.07.2013 r., w sprawie II K 656/15 Sądu Rejonowego w S. w dniu 12.04.2015 r., w sprawie II K 306/15 Sądu Rejonowego w O. od dnia 27.01.2015 r. do dnia 28.01.2015 r. i w dniu 10.03.2015 r., w sprawie II K 418/15 Sądu Rejonowego w O. od dnia 07.05.2015 r. do dnia 08.05.2015 r., w sprawie II K 568/15 Sądu Rejonowego w B. w dniu 10.05.2015 r., w sprawie II K 193/16 Sądu Rejonowego w B. w dniu 07.05.2015 r., w sprawie II K 988/15 Sądu Rejonowego w K. w dniu 09.10.2014 r., a także okres odbytej dotychczas kary pozbawienia wolności w sprawie II K 236/15 Sądu Rejonowego w B.;

5. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów postępowania, w tym opłaty w sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa.

Wyrok łączny Sądu Rejonowego w B. zaskarżony został przez skazanego i jego obrońcę.

Skazany T. G. w osobiście sporządzonej apelacji zarzucił:

- błędnie zastosowane ustawy COVID-19 z dnia 19.06.2020 r.;
- małą wnikliwość w datach popełnionych przestępstw;
- niezastosowanie art. 4 §1 k.k. i przepisów względniejszych;
- niezastosowanie się do wskazówek Sądu Okręgowego w O. z wyroku z dnia 1 października 2019 r., sygn. akt VII Ka 606/19;
- niezastosowanie art. 91a k.k., 85a k.k. lub art. 92 k.k., według przepisów względniejszych;
- niezaliczenie na poczet nowej kary rzeczywistego okresu pobytu w więzieniu z kar jednostkowych odbytych już przez skazanego wymienionych w wyroku łącznym Sądu Rejonowego w B., sygn. akt II K 585/20, w pkt 4, 7, 8, 9, 10.

Z kolei obrońca podniósł, pod adresem orzeczenia sądu *a quo*, zarzuty:

1. obrazy przepisów prawa materialnego, a w szczególności niezastosowanie przepisu art. 92 k.k. w zw. z art. 85 §1 k.k. w brzmieniu sprzed 01.07.2015 r. w zw. z art. 4 k.k. i nie objęcie wyrokiem łącznym wyroków w pkt 3, 4 oraz 6, 7, 8, 9, tj.:

- wyroku SR K. z dnia 17.04.2014 r., sygn. akt II K 1465/13;
 - wyroku SR B. z dnia 24.10.2013 r., sygn. akt II K 359/13;
 - wyroku SR L. z dnia 25.06.2015 r., sygn. akt II K 333/15;
 - wyroku SR K. z dnia 8.10.2015 r., sygn. akt II K 542/15;
 - wyroku SR O. z dnia 20.08.2015 r., sygn. akt II K 1002/14;
 - wyroku SR O. z dnia 24.08.2015 r., sygn. akt II K 542/15;
2. obrazy przepisów prawa materialnego, a w szczególności art. 85 § 1 i 2 k.k., w brzmieniu obowiązującym przed dniem 24.06.2020 r., poprzez nie objęcie wyrokiem łącznym skazania wynikającego z wyroku SR w O. w sprawie II K 542/15 w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą skazany odbywał w okresie 6.11.2018 r. - 5.08.2020 r. w sytuacji, w której pierwszy nieprawomocny wyrok w sprawie skazanego zapadł przed SR K. w dniu 21.03.2019 r., sygn. akt II K 387/18;
 3. rażącej niewspółmierność orzeczonej kary wobec skazanego T. G. poprzez wymierzenie mu kary łącznej w wymiarze 6 lat pozbawienia wolności, podczas gdy wystarczającym do osiągnięcia celów kary tak w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej, a także przy uwzględnieniu wieku skazanego i jego stanu zdrowia wystarczającym było orzeczenie w stosunku do skazanego kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności.

Po rozpoznaniu obu apelacji Sąd Okręgowy w O. wyrokiem z dnia 12 stycznia 2021 r., VII Ka 733/20, zaskarżony wyrok łączny Sądu pierwszej instancji utrzymał w mocy, zwalniając skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wnieśli obrońcy skazanego zarzucając:

1. rażącą obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, tj., obrazę art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. polegającą na nienależytym rozpoznaniu zarzutów apelacji obrońcy skazanego T. G., co znalazło odzwierciedlenie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, które odwołuje się do uzasadnienia Sądu I instancji, bez szczegółowego wyjaśnienia i analizy, która powinna zostać przeprowadzona w postępowaniu odwoławczym, mającym na celu kontrolę orzeczenia Sądu I instancji, w konsekwencji czego ocena orzeczenia przez Sąd Okręgowy w O. nie była prawidłowa, tj. odnośnie:

- zarzutu z punktu 1 apelacji dotyczącego naruszenia przepisów prawa materialnego, w szczególności niezastosowania przepisu art. 92 k.k. w zw. z art. 85 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 roku w zw. z art. 4 k.k., który nie został przez Sąd Okręgowy rozpoznany w sposób, którego wymaga prawidłowa kontrola instancyjna, polegająca na dokładnym i szczegółowym wyjaśnieniu przyczyn, z jakich Sąd Okręgowy w O. podzielił ustalenia Sądu Rejonowego w B., w sytuacji gdy prawidłowa interpretacja przepisów prawa materialnego prowadzi do wniosku, iż zastosowanie w niniejszej sprawie powinny znaleźć przepisy sprzed 1 lipca 2015 roku, jako względniejsze dla skazanego;
 - zarzutu z punktu 3 apelacji, który dotyczył rażącej niewspółmierności orzeczonej kary wobec skazanego T. G. poprzez wymierzenie mu kary łącznej w wymiarze 6 lat pozbawienia wolności, który nie został prawidłowo rozważony, mając na uwadze to, iż czyny popełnione przez skazanego wykazują bliską więź podmiotową i czasową, a także z uwagi na to, iż Sąd Okręgowy w O. nie rozważył w sposób prawidłowy zarzutu apelacyjnego z pkt. 1 apelacji, co stanowiłoby podstawę do uwzględnienia zarzutu z pkt. 3;
2. rażąco obrażę przepisów prawa materialnego, tj. art. 19 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396) w zw. z art. 4 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. polegającą na uznaniu przez Sąd odwoławczy, w ślad za stanowiskiem Sądu I instancji, że zastosowanie przy wymierzaniu kary łącznej znajdują przepisy Kodeksu karnego po nowelizacji przepisów, która miała miejsce w dniu 1 lipca 2015 roku, podczas gdy wobec skazanego T. G. winna być zastosowana ustawa względniejsza, tj. Kodeks karny w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku;
 3. rażąco niewspółmierność kary w wymiarze 6 lat pozbawienia wolności w sytuacji, gdy skazany przebywa już w zakładzie karnym około 6 lat, cieszy się dobrą opinią zakładu karnego, w którym nigdy nie był karany, wręcz przeciwnie - był nagradzany za dobre sprawowanie, zaś na wolności oczekuje na niego dwójka dzieci: 9,5-letnia córka przebywająca w rodzinie zastępczej oraz 5-letni syn oraz konkubina; ponadto w większości wyroków zapadały kary jednostkowe nieprzekraczające roku, z uwagi

na konieczność prowadzenia wielu procesów w związku z wymogami proceduralnymi związanymi z potrzebą rozdzielenia spraw.

W oparciu o wyżej wskazane zarzuty skarżący wnieśli o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w O. w postępowaniu odwoławczym.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Rejonowej w B. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej i stanowisko to podtrzymał w toku rozprawy kasacyjnej prokurator Prokuratury Krajowej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońców skazanego zasługuje na uwzględnienie, bowiem za zasadny uznać należy zarzut sformułowany w jej pkt. 1 *tiret* pierwsze. Jednocześnie ograniczono rozpoznanie środka odwoławczego do uchybienia wskazanego w tym zarzucie (art. 436 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.), ponieważ było to wystarczające do wydania orzeczenia, rozpoznanie zarzutu z pkt. 1 *tiret* dwa uznać należy za przedwczesne, zarzut z pkt. 2 jest bezprzedmiotowy, a z kolei zarzut z pkt. 3 jest zarzutem niedopuszczalnym (arg. art. 523 § 1 zd. 2 k.p.k.).

Jak to wielokrotnie zauważał już Sąd Najwyższy w szeregu swoich wcześniejszych orzeczeń, regulacja prawna wynikająca z treści art. 433 § 2 k.p.k. nakazuje sądowi *ad quem* rozważyć wszystkie wnioski i zarzuty apelacji. Natomiast unormowanie art. 457 § 3 k.p.k. obliguje, by w uzasadnieniu wyroku sądu odwoławczego znalazły się argumenty wskazujące na to, czym kierował się sąd wydając rozstrzygnięcie. To bowiem właśnie treść uzasadnienia zezwala na ocenę prawidłowości dokonanej kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia. Zrealizowanie obowiązków wynikających z treści art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. wymaga nie tylko niepomijania żadnego zarzutu podniesionego w środku odwoławczym, lecz także rzetelnego ustosunkowania się do każdego z tych zarzutów oraz wykazania konkretnymi, znajdującymi oparcie w ujawnionych w sprawie okolicznościach, argumentami, dlaczego uznano poszczególne zarzuty zawarte we wniesionym środku odwoławczym za zasadne bądź też za bezzasadne. Do naruszenia tych przepisów może więc dojść nie tylko wtedy, gdy sąd drugiej instancji pomija w swoich rozważaniach zarzuty zawarte w apelacji, lecz również wtedy, gdy analizuje je w sposób odbiegający od standardów kontroli instancyjnej

lub wręcz ogranicza się do ogólnikowego stwierdzenia, że zarzut jest zasadny lub że jest niezasadny (zob. ostatnio wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 kwietnia 2021 r., III KK 424/20).

W niniejszej sprawie wskazanym wyżej standardom kontroli odwoławczej w zakresie problematyki podniesionej w pkt. 1 *tiret* pierwszej kasacji Sąd Okręgowy w O. nie sprostął.

W zwykłych środkach odwoławczych wniesionych od wyroku łącznego sądu *meriti* zarówno skazany, jak i jego obrońca, zakwestionowali sposób oceny względności ustaw mogących mieć zastosowanie w odniesieniu do T. G.. Z uzasadnienia Sądu pierwszej instancji niewątpliwie wynika, że kryteriami, jakie w tej sprawie zostały przyjęte w toku rozważań czynionych przez pryzmat art. 4 § 1 k.k. były: ilość mogących zostać orzeczonymi kar łącznych pozbawienia wolności w ramach wyroku łącznego oraz granice, w jakich te kary łączne mogłyby być wymierzone.

Przy takim założeniu, oraz uwzględniając, że zastosowanie przepisów o karze łącznej obowiązujących do dnia 30 czerwca 2015 r. powodowałoby konieczność orzeczenia dwóch kar łącznych: jednej, obejmującej kary orzeczone wyrokami w spawach – II KK 1465/13 Sądu Rejonowego w K. (pkt 3 komparycji wyroku), II K 359/13 Sądu Rejonowego w B. (pkt 4 komparycji wyroku) i II K 989/13 Sądu Rejonowego w B. (pkt 23 komparycji wyroku), której granice kary łącznej kształtowałyby się od 2 lat do 4 lat pozbawienia wolności oraz drugiej, obejmującej kary orzeczone wyrokami w sprawach – II K 542/15 Sądu Rejonowego w K. (pkt 7 komparycji wyroku), II K 1002/14 Sądu Rejonowego w O. (pkt 8 komparycji wyroku), II K 542/15 Sądu Rejonowego w O. (pkt 9 komparycji wyroku), II K 236/15 Sądu Rejonowego w B. (pkt 10 komparycji wyroku), II K 425/15 Sądu Rejonowego w O. (pkt 11 komparycji wyroku), II K 917/15 Sądu Rejonowego w N. (pkt 12 komparycji wyroku), II K 479/16 Sądu Rejonowego w O. (pkt 13 komparycji wyroku), II K 1048/15 Sądu Rejonowego w N. (pkt 14 komparycji wyroku), II K 242/15 Sądu Rejonowego w B. (pkt 15 komparycji wyroku), II K 656/15 Sądu Rejonowego w S. (pkt 16 komparycji wyroku), II K 306/15 Sądu Rejonowego w O. (pkt 17 komparycji wyroku), II K 568/15 Sądu Rejonowego w B. (pkt 18 komparycji wyroku), II K 193/16 Sądu Rejonowego w B. (pkt 19 komparycji wyroku), II K

418/15 Sądu Rejonowego w O. (pkt 20 komparycji wyroku), II K 229/16 Sądu Rejonowego w Z. (pkt 21 komparycji wyroku), IIK 988/15 Sądu Rejonowego w K. (pkt 22 komparycji wyroku), której granice kształtowałyby się z kolei od 2 lat do 18 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności (powinno być od 1 roku i 6 miesięcy – uwaga SN), Sąd ten doszedł do przekonania, że względniejszymi są dla skazanego przepisy obowiązujące od dnia 1 lipca 2015 r., których zastosowanie skutkować musiało orzeczeniem jednej kary łącznej obejmującej kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w K. z dnia 17.04.2014 r., sygn. akt II K 1465/13 (pkt 3 komparycji wyroku), Sądu Rejonowego w B. z dnia 22.12.2015 r., sygn. akt II K 236/15 (pkt 10 komparycji wyroku), Sądu Rejonowego w O. z dnia 18.09.2015 r., sygn. akt II K 425/15 (pkt 11 komparycji wyroku), Sądu Rejonowego w N. z dnia 19.09.2016 r., sygn. akt II K 917/15 (pkt 12 komparycji wyroku), Sądu Rejonowego w O. z dnia 26.10.2016 r., sygn. akt II K 479/16 (pkt 13 komparycji wyroku), Sądu Rejonowego w N. z dnia 06.02.2017 r., sygn. akt II K 1048/15 (pkt 14 komparycji wyroku), Sądu Rejonowego w B. z dnia 13.10.2016 r., sygn. akt II K 242/15 (pkt 15 komparycji wyroku), Sądu Rejonowego w S. z dnia 28.10.2016 r., sygn. akt II K 656/15 (pkt 16 komparycji wyroku), Sądu Rejonowego w O. z dnia 28.08.2017 r., sygn. akt II K 306/15 (pkt 17 komparycji wyroku), Sądu Rejonowego w B. z dnia 16.03.2017 r., sygn. akt II K 568/15 (pkt 18 komparycji wyroku), Sądu Rejonowego w B. z dnia 03.07.2017 r., sygn. akt II K 193/16 (pkt 19 komparycji wyroku), Sądu Rejonowego w O. z dnia 22.05.2017 r., sygn. akt II K 418/15 (pkt 20 komparycji wyroku), Sądu Rejonowego w Z. z dnia 17.01.2018 r., sygn. akt II K 229/16 (pkt 21 komparycji wyroku), Sądu Rejonowego w K. z dnia 02.02.2018 r., sygn. akt. 988/15 (pkt 22 komparycji wyroku) i Sądu Rejonowego w B. z dnia 25.04.2017 r., sygn. akt II K 989/13 (pkt 23 komparycji wyroku) oraz kary ograniczenia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w K. z dnia 08.10.2015 r., sygn. akt II K 542/15 (pkt 7 komparycji wyroku), Sądu Rejonowego w O. z dnia 26.10.2016 r., sygn. akt II K 479/16 (pkt 13 komparycji wyroku) oraz Sądu Rejonowego w N. z dnia 06.02.2017 r., sygn. akt II K 1048/15 (pkt 14 komparycji wyroku), której granice kształtują się od 1 roku i 6 miesięcy do 16 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności.

Kontestując powyższe stanowisko autorzy zwykłych środków odwoławczych zwrócili uwagę, że kwestii względności ustaw nie powinno się oceniać przy przyjęciu wyłącznie kryteriów zastosowanych przez Sąd pierwszej instancji, lecz należy mieć na uwadze całokształt obowiązujących w danym czasie regulacji. Zwrócili m.in. uwagę na przepis art. 92 k.k. obowiązujący przed 1 lipca 2015 r. [skazany zasugerował również, zresztą nietrafnie, możliwość zastosowania art. 91a k.k. – wprowadzonego od dnia 24 czerwca 2020 r. ustawą z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID - 19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID - 19 (Dz.U. z 2020 r., poz. 1086)], wywodząc, że istotne z punktu widzenia względności dla skazanego są również, niezależnie od wysokości kary łącznej, która może być mu wymierzona, okoliczności skutkujące realnym wykonaniem tej kary, przy uwzględnieniu, że na poczet kary łącznej zalicza się okresy wcześniej odbytych kar (art. 577 k.p.k.).

W niniejszej sprawie miało to znaczenie szczególne, jeżeli uwzględnić oczywisty fakt, że wyrok łączny wydany przez Sąd Rejonowy w B. zaskarżony został wyłącznie na korzyść T. G. i to dwukrotnie.

O ile sąd *meriti*, z uwagi na wcześniejszy przebieg postępowania, ograniczony był – z uwagi na regulację art. 443 k.p.k. – co do wymiaru kary łącznej do kary 12 lat pozbawienia wolności (taką karę łączną orzekł Sąd Rejonowy w K. w wyroku łącznym z dnia 21 marca 2019 r., sygn. akt II K 387/18, uchylonym – w uwzględnieniu apelacji wniesionej wyłącznie na korzyść skazanego – wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 1 października 2019 r., sygn. akt VII Ka 606/19), o tyle Sąd odwoławczy rozpoznając po raz kolejny zwykłe środki odwoławcze od wydanego w toku tego samego postępowania, wobec tego samego skazanego wyroku łącznego – tym razem Sądu Rejonowego w B., przy uwzględnieniu treści art. 434 § 1 pkt 1 k.p.k., nie mógł – orzekając nawet reformatoryjnie – wymierzyć surowszej kary łącznej niż 6 lat, przez co rozumieć należy globalny wymiar tej kary w wypadku, gdyby doszło do orzekania co do dwóch zbiegów realnych m.in. w wypadku rozważanym w tej sprawie w pierwszej kolejności (na kanwie art. 4 § 1

k.k.) przez sąd *a quo*, a więc stosowania przepisów obowiązujących do dnia 30 czerwca 2015 r.

Uznając za niezasadne zarzuty apelacyjne Sąd Okręgowy w O., w odniesieniu do środka odwoławczego wniesionego przez skazanego, ograniczył się do konstatacji, że „autor kasacji zdaje się nie dostrzegać, iż Sąd Rejonowy zastosował przepisy obowiązujące po zmianie dokonanej ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, które ocenione zostały przez pryzmat art. 4 § 1 k.k. jako korzystniejsze dla T. G., a Sąd Odwoławczy z oceną tą w pełni się zgadza”, stwierdzając jednocześnie, że „nowe zasady obowiązują dla wyroków wydanych przed dniem 1 lipca 2015 r., o ile podlegają one łączeniu z rozstrzygnięciami zapadłymi po tej dacie, a taka właśnie sytuacja miała miejsce w realiach przedmiotowej sprawy”. Podobnie uczynił oceniając apelację obrońcy zauważając, że „sąd *meriti* trafnie dokonał oceny przez pryzmat art. 4 § 1 k.p.k., które brzmienie przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego (po zmianie dokonanej ustawą z dnia 20 lutego 2015 r., czy też w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r.) było względniejsze dla T. G., a Sąd Odwoławczy podziela dokonaną konkluzję, iż niniejszy wyrok łączny winien być wydany na podstawie przepisów obowiązujących po zmianie dokonanej ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw”.

Powyższe nie pozostawia wątpliwości, że poza zakresem rozważań sądu instancji *ad quem* pozostała istota zarzutów odwoławczych, w których autorzy apelacji zwracali uwagę na brak analizy względności obu konkurencyjnych ustaw, chociażby w związku z kwestią wykonania lub niewykonania wyroków podlegających połączeniu. O ile bowiem brzmienie obowiązującego do dnia 30 czerwca 2015 r. art. 92 k.k. pozwalało objąć węzłem kary łącznej, w ramach wyroku łącznego, kary wymierzone za należące do ciągu przestępstw lub zbiegające się przestępstwa, które zostały już w całości albo w części wykonane, o tyle od dnia 1 lipca 2015 r., wobec treści art. 85 § 2 k.k., podstawą orzeczenia kary łącznej były wyłącznie wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne.

Znaczenia tego układu prawnego, na który – co podkreślono już wyżej – zwracali uwagę skarżący w zwykłych środkach odwoławczych, nie można było ignorować.

Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie, podzielanym w całej rozciągłości również przez skład orzekający w niniejszej sprawie, konsekwentnie podkreśla, że względność ustaw dokonana w ramach stosowania art. 4 § 1 k.k., powinna być oceniana przez całościowe (zbiorcze) porównanie wszystkich rozwiązań dotyczących orzekania w wyroku łącznym kary łącznej w obydwu stanach prawnych. Ustawą względniejszą jest w związku z tym ta ustawa, która – po przeprowadzeniu kompletnej oceny wszelkich skutków zastosowania owych konkurujących ze sobą ustaw – *in concreto* przewiduje dla danego oskarżonego (skazanego) łagodniejsze konsekwencje (por. wyroki: z dnia 19 stycznia 2011 r., IV KK 378/10; z dnia 13 czerwca 2019 r., IV KK 211/19). Takie porównanie nie może ograniczać się do prostego zestawienia wysokości sankcji zawartych w porównywanych przepisach, lecz wymaga analizy wszystkich prawnokarnych skutków wynikających dla oskarżonego z zastosowania ustawy nowej albo obowiązującej poprzednio (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 2008 r., IV KK 407/07), również takich jak np. rodzaj możliwych albo koniecznych do orzeczenia środków karnych czy nawet okres wymagany do zatarcia skazania (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 stycznia 2017 r., IV KK 188/16).

W rozważaniach prowadzonych przez Sąd pierwszej instancji, w kontekście stosowania w tej sprawie art. 4 § 1 k.k., takiej całościowej oceny brakuje, a błąd ten powielił Sąd odwoławczy akceptując w pełnym zakresie pogląd sądu *meriti* pomimo wskazania w apelacjach kwestii, które w tym przedmiocie nie zostały wzięte pod uwagę.

Raz jeszcze zauważyć należy, że orzekający w drugiej instancji Sąd Okręgowy w O. był bez wątpienia związany, wobec wniesienia środka odwoławczego wyłącznie na korzyść skazanego, zakazem *reformationis in peius*. Był też zobligowany, wobec aktualnego brzmienia art. 437 § 2 k.p.k., orzekać merytorycznie i jeżeli dostrzegł błędy po stronie zaskarżonego orzeczenia sądu *a quo*, a nie wchodziło w grę wydanie orzeczenia kasatoryjnego z uwagi na brak

przesłanek wymienionych w art. 437 § 2 zd. 2 k.p.k., powinien zmienić kwestionowane rozstrzygnięcie, orzekając odmiennie co do istoty.

Sąd Najwyższy orzekający w tej sprawie nie ma wątpliwości, że o względności ustaw przy orzekaniu kary łącznej w wyroku łącznym, decyduje w pierwszym rzędzie rozmiar pozostałej faktycznie do odbycia kary, bo to określa realne konsekwencje dla skazanego, a nie tylko hipotetyczne granice tej kary łącznej.

Uwzględniając powyższe należy zauważyć, na kanwie niniejszej sprawy, co następuje.

Słusznie Sąd Rejonowy przyjął, że w wyroku łącznym dotyczącym T. G. zastosowanie mogły mieć wyłącznie przepisy obowiązujące do dnia 23 czerwca 2020 r., ponieważ art. 81 ust. 1 powołanej wyżej ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID - 19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID – 19, do kar orzeczonych prawomocnie przed wejściem w życie tej ustawy nakazywał stosowanie przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu dotychczasowym. W tym wypadku ostatnim prawomocnym skazaniem był wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 25.04.2017 r., sygn. akt II K 989/13, który uprawomocnił się w dniu 27.02.2018 r., a więc przed dniem 24 czerwca 2020 r.

Zasadnie też, odwołując się do przepisu art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r.) uznał, że wobec skazanego należy rozważyć kwestię względności ustaw, bowiem wyrok łączny, który miał w tej sprawie zapaść obejmował wprawdzie kary pozbawienia wolności prawomocnie orzeczone przed dniem 1 lipca 2015 r. (pkt 3, 4 komparycji wyroku sądu *meriti*), lecz zachodziła potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie tej ustawy (pozostałe skazania od pkt 7 do pkt 23 komparycji tego wyroku).

Pomimo trafnej analizy przepisów intertemporalnych sąd *a quo* nie ustrzegł się, o czym wspomniano wyżej, uchybienia polegającego na mało wnikliwej analizie stanów prawnych przed dniem 1 lipca 2015 r. oraz po tej dacie, a błąd ten powielił

Sąd drugiej instancji poprzestając na ogólnej akceptacji stanowiska Sądu Rejonowego w B..

Nie jest rolą Sądu Najwyższego w postępowaniu kasacyjnym przeprowadzanie za sądy orzekające merytorycznie kompleksowej oceny względności ustaw mogących mieć zastosowanie w wyroku łącznym dotyczącym skazanego T. G., zasygnalizować więc jedynie należy kwestie, które umknęły ich uwadze, w tym w szczególności – a to z uwagi na konsekwencje dla dalszego postępowania – Sądowi odwoławczemu.

I tak, w pierwszym rzędzie przypomnieć należy, że stosując właściwie przepis art. 4 § 1 k.k. sąd musi dokonać wyboru między konkurencyjnymi ustawami i stosować całościowo jedną z nich, bowiem przypadku tej regulacji nie jest dopuszczalne stosowanie kombinacji przepisów konkurencyjnych ustaw, chociażby to było dla sprawcy korzystniejsze (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 4 stycznia 2002 r., II KKN 303/99 i z dnia 19 stycznia 2011 r., IV KK 378/10).

Sąd Rejonowy w B. trafnie przyjął że w razie uznania za względniejsze przepisów Kodeksu karnego obowiązujących do dnia 30 czerwca 2015 r., z uwagi na ówczesne brzmienie art. 85 § 1 k.k., w wyroku łącznym musiałyby zostać orzeczone dwie kary łączne pozbawienia wolności, pierwsza obejmująca skazania w sprawach wymienionych w pkt. 3, 4 i 23 komparycji wyroku, druga obejmująca skazania na kary pozbawienia wolności w sprawach wymienionych w pkt. 7 – 22 komparycji wyroku oraz na kary ograniczenia wolności w sprawach z pkt. 7, 13 i 14 komparycji wyroku. Wyrokiem łącznym w zakresie kar pozbawienia wolności nie mogłyby być natomiast objęte kary w sprawie o sygn. akt II K 333/15 Sądu Rejonowego w L. (w pkt. 6 komparycji wyroku), ponieważ wymierzona w wyroku z dnia 25.06.2015 r. kara łączna 2 lat pozbawienia wolności orzeczona została z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a wskazany w tym wyroku okres próby upłynął przed datą wydanie wyroku łącznego. Nadto, z uwagi na zasygnalizowaną wyżej konieczność stosowania ustawy względniejszej całościowo, przepisy dotyczące kary łącznej obowiązujące do 1 lipca 2015 r. musiały być stosowane nie tylko w odniesieniu do pierwszego, wymienionego wyżej realnego zbiegu przestępstw [prawomocne skazania w dwóch sprawach przed dniem 1 lipca 2015 r.

(pkt 3 i 4) oraz jedno po tej dacie (pkt 23)], lecz również do drugiego, pomimo tego, że wszystkie skazania w tym zbiegu uprawomocniły się po dniu 30 czerwca 2015 r.

Wymierzając karę łączną co do pierwszego zbiegu (pkt 3, 4 i 23 komparycji wyroku) sąd mógł ją orzec w wymiarze od 2 lat do 4 lat pozbawienia wolności, przy czym, zależnie od zastosowanej zasady łączenia kar (absorpcja, asperacja, kumulacja) i zaliczeniu na poczet tej kary okresu wykonanej w całości kary orzeczonej w wyroku Sądu Rejonowego w B. z dnia 24.10.2013 r., sygn. akt II K 359/13 (pkt 4 komparycji wyroku) – 2 lat pozbawienia wolności oraz zatrzymania w sprawie o sygn. akt II K 1465/13 Sądu Rejonowego w K. (pkt 3 komparycji wyroku), do realnego wykonania pozostawałaby kara maksymalnie niespełna 2 lat pozbawienia wolności (w wypadku przyjęcia kumulacji), natomiast przy pełnej absorpcji karę łączną należałoby uznać za wykonaną w całości. W tej sprawie, co należy przypomnieć, sąd *meriti* stosował zasadę asperacji (pkt 4 uzasadnienia wyroku sądu *a quo*).

W przypadku drugiego ze wskazanych wyżej zbiegów granice kary łącznej to z kolei 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności (dolna granica – kary jednostkowe w sprawach z pkt. 15 *tiret* drugie, 20, 21 i 22 komparycji wyroku) oraz 18 lat i 9 miesięcy (suma kar), z tym, że w tym wypadku stosując przepisy obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 r. na poczet orzeczonej kary łącznej podlegałyby zaliczeniu okresy odbytych już kar: 3 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 7 komparycji wyroku), 1 roku pozbawienia wolności (pkt 8 komparycji wyroku) oraz 2 lat pozbawienia wolności (pkt 9 komparycji wyroku), a więc w sumie 3 lata i 3 miesiące i okresy wymienione w pkt. IV wyroku sądu *a quo*.

Zestawiając wskazane wyżej wyliczenia z karą łączną pozbawienia wolności 6 lat wymierzoną z zastosowaniem przepisów w brzmieniu od 1 lipca 2015 r., a orzeczoną w pkt I wyroku łącznego przez Sąd Rejonowy w B., przy uwzględnieniu podlegających zaliczeniu okresów rzeczywistego pozbawienia wolności (przyjmując nawet dla tego zaliczenia datę wyroku sądu *ad quem* – 21 stycznia 2021 r.) oraz mając na uwadze, że w związku z zakazem określonym w art. 434 § 1 k.p.k. suma dwóch kar łącznych orzeczonych z zastosowaniem przepisów w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. wskazanej wyżej granicy nie mogłaby przekroczyć, ocenę względności obu wchodzących w grę w tej sprawie ustaw,

dokonaną na etapie kontroli instancyjnej przez Sąd Okręgowy w O., przy uwzględnieniu całości tych regulacji w kontekście realnych konsekwencji dla skazanego trudno uznać za rzetelną oraz spełniającą wymogi nałożone na Sąd odwoławczy przepisem art. 433 § 2 k.p.k.

Stwierdzone przez Sąd Najwyższy rażące naruszenie wskazanego wyżej przepisu miało, co oczywiste, istotny wpływ na treść zaskarżonego przez obrońców wyroku Sądu drugiej instancji z uwagi na rzeczywisty okres kary pozostające do odbycia przez skazanego T. G. w zależności od dokonanej w tej sprawie oceny względności ustaw. Implikowało to uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w O. i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Procedując powtórnie sąd *ad quem* rozpozna apelację skazanego i jego ówczesnego obrońcy kierując się zapatrywaniami Sądu Najwyższego wyrażonymi powyżej, uwzględniając przy tym obecny model postępowania odwoławczego nakazujący, gdy nie zachodzą okoliczności przewidziane w art. 437 § 2 *in fine* k.p.k., orzekać merytorycznie „co do istoty sprawy”.

Z powołanych względów orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.